

GORICA

(Zjutranje izdanje).

Izhaja vsak torek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako padena ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodajase v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računajo po petim vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Slovenski framazoni — na delu.

»Svobodna Misel je vsesvetovna zveza za gojitev prava k svobodnemu izražanju vsake človeške misli na verskem, političnem in socialnem polju.«

(Izjava mednarodnega framasonskega kongresa v Rimu l. 1904).

Vsakdo pozna delovanje tajnih framazonov, ki imajo namen izpodrinuti iz ljudstva vsako verstvo. S posebno silo in z vsemi močmi so se vrgle v zadnjem času posebno na kat. cerkev. Bojki ga sovražniki katoliške cerkve bijejo sedaj za razdružljivost zakona in za svobodno šolo, je delo framazonov. Framazoni izdajajo svoja posebna glasila, ki so namenjena v prvi vrsti najozjim somišljenikom, ki so posvečeni v vse tajnosti njihovih načrtov in ki naj delujejo pri drugih v iste svrhe.

Češki framazoni izdajajo list „Volná Myšlenka“ — „Svobodna misel“. Zadnja številka tega lista prinaša oklic: „Pripravljalne skupine slovenske Svobodne Misli“. Kot začetnika framazonov na Slovenskem in kot načelnika te pripravljalne skupine imenuje češko framazono glasilo Antona Aškercja. Ta mož je katoliški duhovnik, ki se je izneveril svojemu poklicu in je v svojih pesniških proizvodih smešil in blatil z največjo strastjo in z očividnim namenom vse ono, kar bi mu posebno kot katoliškemu duhovniku moralo biti najsvetejše.

Aškercja, tega odpadlega duhovnika, slave vsi slovenski liberalci in sicer ne toliko radi njegovih pesniških del, temveč veliko bolj radi njegovih svobodomiselnih idej, ki zaslužijo, da po nazorih liberalcev prošinejo vse slovensko ljudstvo. V duhu Aškercjevih idej, ki je postal načelnik slovenskih framazonov, delujejo vsi slovenski napredni listi in lističi brez izjeme, najsi se potem imenujejo liberalne, narodno-radikalne ali socialno-demokratske.

Prav v Aškercjevem duhu delujejo ti listi na to, da zatro versko mišljenje

LISTEK.

Razdejanje.

Povest iz doline Pastuškin.
(Dalje).

»Drugače ne more biti. Saj nekaj bo že imel ta Joža, ni tako na čistem ne, kakor se zdi. Sicer pa, ko bi tudi bil, ako je Marički po volji, se ga Tina izvestno ne bo branila, ker ve, da je pošten in delaven, kakor jih je le malo pod zvonom, in tudi raditega, da mu kolikortoliko povrne krivico, ki jo je trpel tri dolga leta.«

»Res, dober je bil, da je molčal — pa je vedel zakaj.«

»Oh, vedel, vedel! Ko bi bil tudi kaj iskal, bi se mogel le iz težka opravičiti, zakaj Goščak ni bil več pri čisti pameti in njegove izjave ne bi veljale pred gosposko, veljala bi le prisega. Potem pa bi se s tem činom ne prikupil ne Tinci, ne Marički.«

Tako je šlo to naprej, neumorno, brez oddiha, brez prestanka, kakor voda. Na prvi pogled bi se zdelo onemu, ki bi ju poslušal kakih dvajset korakov oddaljen in bi ne slisal razločno, kaj je predmet njunega pogovora, da moli Tina roženkranc naprej a Pepa za njo.

v slovenskem ljudstvu. V doseg tega napadajo dan na dan duhovnike kot glavne zastopnike verske ideje, smešijo cerkvene naprave, nameravajo izpodrinuti iz šole verski pouk in podreti glavno zaslonbo veri s tem, da skušajo postavnim potom doseči razločljivost zakona. Vse nasvete, kako nastopati in delovati pa dobivajo naravnost od framazonov, oziroma njihovih glasil, ki imajo povsod svoje privržence, ki krajevnim razmeram primerno delujejo v njihovem smislu.

Ker so spori med duhovniki in laiki v korist framazonov, skušajo framazoni te spore netiti s tem, da ščuvajo lajke proti cerkveni oblasti. »Pripravljalna skupina slovenske Svobodne Misli« kar naravnost piše: »Vsak kdor ima spore s cerkvenimi uradi, dobi pri nas brezplačno pravne nasvete.«

Da bi dobili v šoli ves upliv, pozivlja ta slovenska framazonovska skupina slovenske-napredne učitelje, najstopijo z njo v dejansko zvezo.

Smelo trdimo, da je delovanje naših liberalcev popolnoma delo framazonov in da liberalni listi niso drugega ko podružnice framazonovskih glasil, iz katerih liberalni žurnalisti kar naravnost zajemljejo svoje informacije. Vsakdo, ki čita »Sočo«, »Slovenski Narod« in druge napredne liste, čita v večjem delu prevode iz framazonovskih glasil. Zatorej je vsak, ki podpira liberalne časopise, bodisi vede ali nevede, podpiratelj framazonovskih idej, koje glavni nositelj na Slovenskem je odpadli katoliški duhovnik Anton Aškerc.

Pošteno slovensko ljudstvo, ki mu je še sveta vera in narodnost, naj vrže od se liberalne, v mednarodnem framazonovskem duhu pisane časopise. Vsakega poštenega Slovenca dolžnost je, podpirati dobro v verskem duhu pisano časopisje in voliti pri prihodnjih volitvah može, ki bodo znali pokazati, da med Slovenci ni tal za framazonovske ideje.

Še marsikaj brezpomembnega in neumnega sta izbleknili, kar bi jima ne smelo biti prav nič na skrbi. Toda, ker nista pripoznavali merodajnosti pravila, ki se glasi: »pometaj pred svojim pragom«, sta prav skrbno pometai še dalje pred tujim, ne da bi jim to le količkaj težilo vest. Jelo se je že mračiti, a njim jezik je migal še vedno živahno in veselo, kakor ravnokar namazano kolo.

Pogrebci so se vračali s pokopališča, a Tince in Maričke ni bilo med njimi. Ostali sta ob grobu in molili, molili... in močili s solzami ravnokar nasuto zemljo. Potem sta se pomudili še na Petrovem grobu, na katerem so se svetili zlati njegovi stih, vklesani v rezan kamen ob glavi. Še-le ko je bilo že skoro tema, potegne Tina Maričko za rokav:

»Greš, Marička?«

Hči ni odgovorila. Vstala je molče in pritiskaje si ruto na objokane oči odšla na materini strani proti domu.

Kako je bilo tu vse pusto in prazno! Že prej, po Petrovi smrti, se je zdela zlasti Marički vse nekam tuje, neprijazno, ko ni čula več iz Petrove sobice ali iz pod oreha onega božajočega glasu njegove tamburace. Kedar je imela čas, posebno ob nedeljah po molitvi je

Zlaganje in zaokroževanje zemljišč.

(Dalje.)

Neomejena svoboda, neomejena gospodarska tekma morata prenehati, kakor hitro pridemo do zaključka, da celoti ne hasni, da imata v glavnem le učinek, da uničujeta v gospodarskem oziru »mnogobrojne gospodarske bitnosti«, dočim koristita le malotnemu delu posameznih individuov. In morata se omejevati, zakaj koristi skupnosti imajo prednost pred koristmi posamnika. Namestu absolutne svobode poedinca stopi socialna omejitev individualne svobode, na mestu individualnega naziranja gospodarskih dejstev stopi socialni nazor: to je nujna reakcija gospodarskega razvoja, ki se je morala pojaviti in izpodbijati liberalna gospodarska načela. »Logične posledice, ki izvirajo iz kakega dapačnega javnega načela, žive stalno, čim so se porodile in sicer dotle, dokler ne vzrastejo v toliko, da prekopicnejo ves sestav«, pravi dr. Krek v že prej omenjenem sestavku (str. 162).

Logična posledica neomejene svobode je zloraba svobode, posledica zlorabe pa omejitev svobode. Ea sam primer dokazuje, da se celo pristaši liberalnega načela v gospodarstvu tega načela ne držijo, pač pa vporabijo omejitev svobode: karteli in trusti!

Ta prehod iz individualističnega naziranja v socialni nazor se izraža tudi v naših zakonih, v kolikor so bili dani z ozirom na agrarstvo. Socialni duh se pri teh stopnjuje, čim bolj so zakoni izdani v novejšem času. V njih se tembolj ustaljuje ideja skupnosti, ideja omejevanja svobode posameznika v korist skupnosti, kolikor bolj se približujemo današnjem dnu. Zakon glede zaokroževanja zemljišč, ki je bil izdan v istem 1868 letu, kakor zakon, ki je kmetu dovolil, da sme svobodno razpolagati in razkosavati zemljišča, sloni še na liberalnem načelu neomejene svobode. Zaokroževanje je odvisno le od prostovoljne odločitve posameznega lastnika. Kdor ima zemljišče, ki mu ovira racionalno gospodarstvo, pride že sam do zaključka, da mora z drugimi lastniki stopiti v dogovor, ako hoče arondirati in komasirati v to ugodne zemljiščne parcele.

Na isti podlagi sloni tudi še drugi zakon, ki je bil izdan l. 1883, namreč zakon glede očiščenja gozdnih zemljišč od tujih enklav in

smuknila večkrat gori v Petrovo sobo, premetala kaj po njegovih knjigah, snela večkrat tamburico z zidu pa sama kaj zabrenkala. In v takih trenutkih ji je nekoliko odleglo, čutila se je potolaženo, pa sama si ni znala odgovoriti zakaj. Takrat je bil tudi še oče, bolau sicer, pa vendar, videla ga je pred seboj, živel je hodil, se gibal. A sedaj tudi njega ne bo več.

Prišedši s pokopališča je sedla Marička na nizki trinožni stolec poleg ognjišča in se zamislila v tla. Prišla sta tudi hlapec in dekla in mali hlapec, pastir.

Mati je pripravila nekaj večerje, a Marički se ni ljubilo jesti. Vstala je in odšla v svojo sobo spat, pravzaprav jokat.

Ko je legla, je skrila blede lice v dlani in solze so kar curljale na belo njeno zglavje. Polna luna je pogledala zvedavo skozi odprto okno na njeno postelj in ko je videla njen krčeviti plač, njeno tiho ihtenje, se ji je tako zasmilila, da se je kar stresnila...

»Da moram biti ravno jaz tako nesrečna!« je tožilo od usode ožigosano dekle. »In zdi semi, da ne bo še konca, da se bom še zvijala pod težkimi udarci nesreče. Mračna slutnja vstaja v mojem

glede zaokroževanja gozdnih mej. Odločitev je sicer še popolnoma odvisna od prostovoljne odločitve posameznih kontrahentov menjalne pogodbe, potrebuje pa že potrdila pristojne agrarne komisije, deželne ali ministerijalne.

Uspeh zaokroževalnih (arondacijskih) zakonov je bil skoro negativen, ali vsaj minimalen, kar velja sicer tudi za druge agrarne zakone, ki so bili kasneje vzkonjeni. Vzrok temu je večinoma dejstvo, da skušajo zakoni proizvesti agrarne reforme, ne da bi se preveč dotaknili obstoječih lastninskopravnih razmer. Dr. Walter Schiff navaja v tem oziru v svojem sestavku »Arrondierung und Zusammenlegung der Grundstücke (Österreichisches Staatswörterbuch, I, str. 87) na podlagi tozadefevnega poročila finančnega ministerstva iz leta 1897, da se je v l. 1885—1896 zaponsila pristojbinska oprostitev na leto povprečno le za 626 zemljiščnih zamenjav. Sicer pravi, da se racionalnejša izboljšava zemljiščne razdelitve ne da doseči »brez omejitve individualne svobode posamnika v ekonomični interes vseh in ne da bi se priznala razumnim poljedelcem, ki želijo doseči izboljšavo zemljiščne razdelitve, neko prisilno pravico nad onimi, ki se temu protivijo, torej ne brez relativne sile« (Grundriss des Agrarrechts, str. 30).

Da se doseže izboljšava, je torej potrebna neka pravno utemeljena nadsila nad onimi, ki nočejo razumeti, ki nočejo spoznati ugodnosti zaokroževanja in zloženja zemljišč. To nadsilo nad »nespametnimi« — sit venia verbo — posestniki je pripoznal razumnim gospodarjem zložitveni (komasacijski) zakon iz l. 1883. Neomejena svoboda liberalnega nazora se že začne krčiti, še bolj pa se krči z zakonom o nerazdeljivem nasledstvu iz leta 1889 (Anerbe-, Höferecht) in z zakonom o stanovskih zadrukah iz l. 1902. L. 1890. je vlada predložila parlamentu osnovo zakona glede rentnih posestev, a zblala se je javnosti, ki tedaj ni bila še zrela za tako reformo in jo je zato tudi zelo napadala. Osnova ni prišla niti v razpravo, ker jo je vlada odtegnila. Od tistega časa sem se socialno naziranje takih reform vedno bolj utrjuje. Danes ovirajo še nekoliko ostanki liberalnih idej iz preteklega stoletja, nekoliko pa vroči nacionalni boji, da bi se prišlo do vzkonjenja tako resnih reform. Pride pa gotovo čas za to, in tedaj se bo moral državni zbor pečati z vpra-

sru in frfota nad mojo dušo kakor zlobokobna črna veša nad močvirjem, zlovražno in škodoželjno. Neki tajni glas, ždi se mi, da mi šepeta na uho, da me čaka še nekaj groznega. — O Bog, kakor hočeš Ti! Ti si pravičen in gotovo mi ne naložiš več kakor morem prenesti. Daj mi moči, da ne omahnem na trdi trnjevi poti, ki hodim po njej po Tvoji sveti volji. Kogar Bog ljubi njega tepe. Torej ljubiš tudi mene? Da ljubiš me, saj si Ljubezen sama, zato sem prepričana, da me ljubiš in da me ne zapustiš nikoli in nikdar. In ta zavest me krepi, daje mi moči, tako da se čutim dovolj močno še za nadaljne udarce, še za težja bremena.«

Tako je potolažil svojo ljubljeno On, ki skrbi za ptice pod nebom in cvetke na polju. Napojil je s svojo tolažbo tudi to cvetko in tedaj je priplaval v njeno sobico omamljujoči sen po srebrnih luninih trakovih. Obletel ji je objokane oči, zatislil jih s svojo zametnomemko roko in ji risal po tem skoro vso noč pred očmi čudo lepe podobe, v katerih osredju je stal vedno — Joža, Poljakov Joža...

(Dalje pride.)

šani, ki so za ohranitev kmečkega stanu velevažna, pred vsem z vprašanjem o ureditvi zadolževanja kmečkih posestev, mogoče tudi o rentnih posestvih, brez drugega pa z vprašanjem, kako privedi do tega, da zakoni, ki so se doslej sklenili v agrarnem oziru, postanejo meso in kri in ne ostanejo, kakor doslej, — na papirju.

Da, na papirju! Zakaj vsi navedeni zakoni so le državni, okvirni zakoni in stopajo le tedaj v veljavo, ako sklenejo posamezna deželna zakonodajna zastopstva tozadevne deželne zakone k okvirnim, državnim zakonom in izda vlada k tem še izvršilne neredbe. Vprašanje o kmečkem nasledstvu n. pr. je izredne važnosti, ker baš temu se imamo mnogo zahvaliti, da se kmečka posestva tako razkosavajo in zadolžujejo. Glede tega imamo, kakor zgoraj omenjeno, državni zakon o nerazdeljivem nasledstvu iz l. 1889. deželnega dodatnega zakona k ti postavi pa še ni sklenil noben naš deželni zbor. Pač pa ima Koroška svoj posebni nasledni zakon z dne 16. IX. 1903, ki v obrisih odgovarja smislu državnega zakona, pa ni tega izvršilni zakon. Tudi Tirolska ima poleg starega zakona glede podedovanja kmečkih posestev še novi agrarni zakon z dne 17. III. 1897, dopolnjen s poznejšimi zakoni z dne 12. VI. 1900, dež. zak. št. 47 in 48. A tudi ta zakon ni v neposredni zvezi z navedenim državnim okvirnim zakonom.

(Dalje pride.)

Dopisi.

Iz Št. Petra. — V četrtek smo dobili novega dekana preč. g. Got. Pavletiča bivšega župnika mirenskega. Že od nedelje sem je veselo pritrkovanje označevalo njegov prihod. Sprejem je bil nad vse lep in prirčen. Vsa vas je bila lepo ozaljšana z mlaji in zastavami. Staršinsvo šempetersko je polnoštevilo spremljalo g. dekana iz Mirna do Št. Petra. V Mirnu pa se je ljudstvo čudilo nad robotostjo in neolikanostjo ondašnjega županstva in „drugih“, ki niti toliko ne razumejo, da zahteva čut uljudnosti in dostojnosti, da bi svojega dolgoletnega župnika pozdravili, ko se od njih poslavlja. V Št. Petru se je ljudstvo v zares obilnem številu udeležilo sprejema novega dušnega pastirja. Pozdravili so ga g. kaplan, g. župan, g. nadučitelj, predsednik krajnega šol. sveta g. Mervic in prebl. g. Albreht prof. Coronini. Zvečer je bila ob ubranem petju pevskega zbora društva „Prešeren“ s krasnimi umetnimi ognji, ki jih je pripravil domačin Doljak. G. dekanu želimo, da bi dolgo ostal med nami zadovoljen in srečen.

Iz gorliške okolice. — V „Gorici“ smo vprašali „Sočo“, naj pove ime dotičnega župana, ki je kaznoval 8 mladencev, ker mu niso hoteli kopati vinograda. „Soča“ je pa odgovorila, da je ime dotičnega župana na razpolago v njenem uredništvu. Doznali smo, da se je neki župan res predstavil v uredništvu „Soče“, ali ime na se mu ni povedalo, ampak le reklo, da dopis se tiče nekega drugega župana iz Brd. Zdaj bi mi vprašali: Ako da uredništvo ime na razpolago, niti dolžno ime tudi povedati, ako kdo po njem vpraša? S tem, da se reče: Se ne tiče Vas, ampak nekoga drugega, se ni še izpolnilo dolžnosti povedati ime, katero se je dalo na razpolago, ker tako bi le lahko vsakemu županu reklo, brez da bi slednjič kdo vedel ime dotičnega župana. To je sicer „kunžno“, nikakor pa lepo od strani uredništva „Soče“. O tem bomo najbrže še govorili.

Politični pregled.

Volivna reforma v državnem zboru.

Drugo branje o volilni reformi v zbornici še vedno traja. V pondeljek je konec debate, nakar se prične specialna debata. Nasprotniki volilne reforme so opetovano predlagali konec seje, a se jim ni nikdar ugodilo. Prihodnji teden se vrše seje drž. zbora vsak dan od 11 ure dopoldne do 7 ure zvečer. Razpravljalo se bo v 13 skupinah kronovin. Gorška se bo obravnavala skupaj z Istro in Trstom.

Volitve v moravski deželni zbor.

Volitve v moravski deželni zbor se prične jutri. Voliti bo 74 poslancev. Nova večina bo skoro gotovo katoliškarinarna in staročeska.

Vojno ministerstvo in Dalmacija.

Prihodnje leto izvrši vojno ministerstvo v Dalmaciji nova obrambna dela. Dalmacija dobi tudi dve novi gorski bateriji.

Naskok Čehov na Budjevice.

Čez 7 let je nemški občinski svet v Budjevicah letos prvokrat razpisal volitve. Nemci so skozi 7 let delali krivico in vlada jo je trpela. A sedaj je bila mera polna in je vlada budjeviške Nemce vendarle prisilila, razpisati občinske volitve. Čehi so takoj naskočili. Boj za tretji razred se bije že nekaj dni. Zmaga še ni odločena, vendar tožijo celo nemški listi, da se Čehi tako obnašajo, kakor bi bili že gospodarji mesta. Nemci delajo nasilnosti.

Dr. Lueger nevarno bolan.

Krščansko-socialni časopisi o boleznih dr. Luegerjevi težko pišejo, ker dr. Lueger pridno čita časopise. Največ sedaj trpi dr. Lueger na katarju v mehurju, kar mu provzroča strašne bolečine in na vedno pogostejše se pojavljajoče slabosti, ki ne izključuje katastrofe v kratkem času. V nedeljo je bral dr. Schöpfer v Luegerjevi sobi sv. mašo, kar je dr. Luegerja silno veselilo. Dr. Lueger je hotel za celo mašo klečati, a so ga nepadle slabosti, nakar so ga njegovi prijatelji dvignili. Dr. Lueger se premalo varuje in hoče še sedaj delati. Zdravniki so prepovedali mnoge obiske in zapovedali popolno mirnost. Zdravniki so izjavili, da zvrčajo vso odgovornost na dr. Luegerjevo okolico, ki naj pazi, da bo bolnik imel mir.

Cesar v Budimpešti.

Cesar bo v Budimpešti navzoč pri odkritju Andrássyjevega spomenka. Umetniki delajo na to, da bo cesar navzoč tudi pri otvoritvi muzeja za lepo umetnost.

Vatikan protestira.

Proti civilni poroki, ki jo sedaj hočejo vpeljati na Španskem, je izdal Vatikan protestno noto.

Burna seja v srbski skupščini.

V četrtek so bili v srbski skupščini burni prizori. Minister za notranje zadeve Protić je odgovarjal na interpelacijo poslancev Rafailoviča in Marinkoviča radi konfisciranja neke tiskarne v nekem privatnem stanovanju. Minister je izjavil, da se je mislilo, da je tiskarna last časnikarja Sibarića, ki je radi raznih kaznivih deliktov dolžan državi nad 2000 dolarjev. Šele pozneje se je izvedelo, da je tiskarna last nekega družega Rafailoviča, ki je kričal: „Jaz bom vaše zarotniško srce že pomiril. Proti vsakemu, ki me naziva tujega agenta, bom nastopil z revolverjem!“ Predsednik radi hrupa prekine sejo. Poslanec Nektarević zakliče Rafailoviča, da je agent Sibarićev. Rafailovič skoči k Nektareviču in ga udari s pestjo v obraz. Ko je bila seja zopet otvorjena je Rafailovič obžaloval svoje dejanje. Skupščina je sklenila, da svoje zasedanje odgodi do 24. novembra.

Volitve v Ameriki.

V državi New York so zmagali pri volitvah na vsej črsti republikanci. Hughes je izvoljen s 55.000 glasovi večine za guvernerja. Vlada je izdala 10.000 povelj za aretacije vsled volilnih sleparij.

Domače in razne novice.

Veselica društva „Skalnica“

se bo vršila v nedeljo dne 11. t. m. ob 5. pop. v dvorani hotela »pri Jeleni« in ne v čitalniških prostorih, kakor je bilo prvotno naznájeno. Čitalniške prostore je prepovedalo v zadnjem hipu c. kr. okr. glavarstvo, ker so potrebne v njih nekatere raznovrstne poprave.

Veselica društva „Skalnica“ začne

jutri v nedeljo točno ob 5. pop. in sicer v dvorani pri „Jeleni“. Ker jeta veselica nekaj novega za Gorico, pričakujemo obilne udeležbe. Pridite gospodarji in gospodinje ter prepričajte se na svoje oči, kako lepo se vzgajajo v društvu „Skalnica“ služabnice in delavke! Nastopala bodo na veseliciem odru sama pristopna dekleta našega naroda v Gorici. Pridite torej v nedeljo k „Jeleni“ vsi, da izkažete svoje spoštovanje do stanu, ki je zbran v društvu „Skalnica“, ki je sicer reven in priprost, a vendar goreč za vse dobro in plemenito.

Za „Šolski dom“ je došlo našem uredništvu: Valentin Knavs, vikar v Logjah 5 K (ravno toliko za „Alojzijeviske“); gospa Terezija vd. Golja izplačala 200 K po želji njenega pokojnega soproga gospoda finančnega svetnika

Golja; o priliki prihoda našega dekana nabralo se je [v Št. Petru dne 8. nov. med starašini 7 K 40 v, in med pevci društva „Prešeren“ 3 K 30 v.

Srčna hvala!

Beda in nadloga oglašja se v nekaterih krajih po deželi ali pa se bo oglašala, ako ne pride o pravem času pomoč od države. Neugodne vremenske razmere letošnjega leta so prouzročile, da po nekaterih krajih goriške grofije so letošnji pridelki komaj za polovico od navadnih ali pa še manjši. Na Tolminskem je zadržavalo pomladi hladno vreme, poleti in v zgodnji jeseni pa trajna suša travo v njeni rasti. Radi pomanjkanja sena in otave bo moral marsikateri živinorejec skrčiti število svoje goveje živine, ki po nekaterih krajih vrhu tega trpi še po nerodovitnosti. Pogoste nevihte, združene z močno točo so veliko škodovale poljskim pridelkom in sadju. Zato je pač treba, da pride država prizadetim občinam na pomoč.

V političnih okrajih goriškem in graškiškem je toča opetovano hudo tolkla ter vinski pridelek močno zmanjšala ali celo uničila. Najbolj je trpel Solkan, Kronberg, Št. Maver, pa tudi druge občine so bile močno prizadete, posebno v Brdih Podgora, Št. Ferjan, Kojsko, Kožbana, Biljana, Medana in druge občine kakor so potrdile komisije, ki so se pošiljale na razne kraje radi odpisa zemljiškega davka,

Dolgo trajajoča suša je škodovala v Furlaniji na Krasu, pa tudi v vipavski dolini žitu in trti, ki sta dala manj kot srednji pridelek, tako da tudi ti kraji so potrebni državne pomoči. Mnoge občine so se obrnile na deželni odbor s prošnjo, naj bi poročal o njihovi bedi in potrebi visoki c. k. vladi ter zahteval od nje potrebnih podpor.

V tem zmislu je stavil tudi državni poslanec dr. Gregorčič s tovariši v državnem zboru predlog, naj visoka c. k. vlada poizve po svojih ali tudi po avtonomnih uradih in organih o bedi, ki je nastala ali ki preti v nekaterih krajih na Goriškem, ter naj podeli prizadetim občinam državnih podpor za javna dela, kakor za ceste, vodovode, vodnjake, brambena dela ob hudournikih in vodah in druga enaka dela, oziroma naj pomaga tudi tako, da prizadetim deli brezplačno živila, klaje in semena. Nadejamo se, da združen glas prosilcev ne ostane brez uspeha.

Sami se bijejo po zobeh. —

„Soča“ od 1. novembra t. l. je povedala mnogo resnic, tihočih se zgodovinskega razvoja razkola med goriškimi Slovenci. Do sedaj je trobila vedno: „Kardinal Missia je kriv razkola na Goriškem. On je prinesel prepir iz Kranjske k nam.“ To je bil refren vsakega „Sočinega“ članka. Sedaj pripisuje zečetek vsega prepira na rovaš dr. Tonklja. — Bomo videli, kaj še vse napišejo „liberalci“ v svoji konfuznosti.

Odbit protest. — Namestništvo je odbilo protest Slovencev proti sklepu goriškega municipija radi nastavljanja samo laških uslužbencev na električni železnici. Razume se, da se Slovenci pritožimo dalje!

Opozarjamo vse naše somišljenike še enkrat na jutrišnji shod v Št. Petru ki ga sklicuje „Sloga“.

Osebnost vest. — S prvim novembrom je nastopil svoje mesto v Gorici policijski komisar dr. Jožef Casapicola iz Pulja. G. policijski svetnik Contin odide na svoje mesto v Trst še le drugi mesec.

Imenovanje. — Ljubljanski stolni prošt je postal veleč. g. kanonik Janez Sajovic.

Smrtnonevarno je obolel na legarju preč. g. Fran Gornik, dekan v Postojni na Notranjem

Poučni tečaj „Goriške Zveze“. — V četrtek dne 8. t. m. se je v prostorih „Goriške Zveze“ zvršilo prvo predavanje gospodarsko-poučnega tečaja, ki ga je imenovano društvo vpeljalo posebno za one, ki sodelujejo pri naših goriških zadrugah, a tudi za širše občinstvo, ki ga zanima ta stroka. Vreme je bilo skrajno neugodno, zato inismo pri-

čakovali poslušavcev z dežele; kljub temu smo opazili več vnanjih udeležencev.

G. dr. Pavletič je pozdravil v imenu „Zveze“ posebno prisotne mnogoštevilne bogoslovce. Nato je uradni vodja „Zveze“ g. Premrou, v predavanju, ki je trajalo blizu 2 uri, govoril o postanku združništva in njegovi nalogi, posebej o nalogi Reiffenfeisenovskih posojilnic.

Združništvo, je rekel, je vzniklo v dobi gospodarskega liberalizma, kot odgovor in reakcija na razkrajajoči vpliv liberalnih gospodarskih nauk in oblik. Geslo gospodarskega liberalizma je „svobodna“ konkurenca ki je pač osvobodila surovo silo kapitala, a ponižala človeško delo. Združništvo je postavilo nasproti moči velikega kapitala združene moči malih denarnih sredstev.

Pokazal je gosp. predavatelj, kako je Reiffenfeisen dal združništvu povrhu tega gospodarskega smotra še npravnstveni pečat s tem, da je postavil združne organizme na etično podlago ljubezni do bližnjega. Zadrugam Reiffenfeisenovega sestava, ni namen: Dobičkanost, ampak meterijalna pomoč bližnjemu v potrebi, ki se mu ima pa tako podeliti, da obenem blagodejno vpliva na njegov značaj. Zato se pri Reiff. pos., kadar se daje posojilo, predvsem gleda na osebo prosivčeve, jeli vreden in čemu rabi. V tem tiči tudi izobraževalna sila Reiffenfeisenovega združništva. Ono namreč uči kmeta prav obračati najeti kapital ter ločiti investicijski kredit od tekočega ali obratnega. To poslednjo razliko je znanstveno obrazložil, razkazal njen pomen in dalekosežne posledice.

Predavanje je bilo res aktualno ter je dokazalo, kako tesno in s kako ljubeznijo se g. Premrou bavi s svojo stroko. Željno pričakujemo nadaljevanja.

Predavanje. — V izobraževalnem društvu pri Sv. Luciji predava prihodnjo nedeljo dne 11. t. m. prof. kand. dr. Capuder iz Gorice „o vremenskih pojavih in njih vzrokih“. G. predavatelj prične s tem ciklus predavanj in fizikalnega zemljepisja.

Slavnemu c. k. ravnateljstvu drž. železnice v Trstu. — Piše se nam: Dne 8. t. m. sem prišel pri Sv. Luciji k blagajnici, da kupim listek za Gorico. Oznaka je bilo sicer odprto, a uradnika ni bilo v sobi.

Bijem ob okno, ali uradnika ni bilo. Slučajno je prišel po veži neki železniški uslužbenec. ter mi rekel, naj grem pa brez listka, da plačam že v vozu. Storil sem, ker vlak je imel oditi. Moral sem sprevozniku plačati 1 K kazni. Spominjam se, da sem na južnem kolodvoru v Gorici došel, ko je bila blagajna že zaprta in je uradnik dal že znamenje za odhod vlaka, a vendar je dovolil, da se mi še da listek. Opominjam še, da nisem v Gorici ne pri odhodu ne pri prihodu slišal klicanja slovenskega imena in koliko časa se ustavi vlak, pač pa spaki Görz in Gorizia, nasprotno pa je klical sprevoznik v Avčah in Plaveh: ovca plava! čudno, da niso preveli na nemščino „Das Schaf schwimmt!“ Slovenski zastopniki zahtevajte pravice našem jeziku!

„Hitra“ pošta. — Iz goriške okolice smo prejeli sledeče: Čitala sem v št. 70. Vašega cenj. lista o „krasnih“ poštnih razmerah v Gorici. Evo še en dokaz! Odposlan je bil 27. oktobra en svezhenj na Kranjsko. Naslovnik bi ga bil imel prejti 28. oktobra, a prejel ga je šele 4. novembra. Blago je bilo vse stolčeno in sprieno. Kdo naj trpi škodo? Ali res ne vedo c. kr. poštni uradniki, kje je Kamnik? Mar se niso učili teliko zemljepisja? Kako so postali c. kr. poštni uradniki? Morda ravno zato, ker ne znajo slovensko! — Naloga poštnega ravnateljstva v Trstu je, da nastavlja za uradnike take ljudi, ki poznajo poštno kraje vsaj v Avstriji! Vedne in vedne pritožbe o slabih poštnih razmerah in vendar vse nič ne pomaga! Kje tiči vzrok?

Tiskovna pomota. — V zadnji številki „Gorice“ nam je vrnil tiskovni škrateljček prav neljubo pomoto. V članku „Zlaganje iz zaokroževanje zemljišč“ čita naj se v tretjem odstavku na drugi strani mesto „registriranje absolutne svobode pravilno“ v dejstvo vanje absolutne svobode.“

Vsem občinskim upravam dežele. — Deželni odbor goriški naznanja: Za posledice § 82. o. r. obveščajo se vse občinske uprave, da bodo pobirali užitnino na vino, mošt in meso tudi l. 1907 finančni organi. To nam je naznanilo c. kr. finančno ravnateljstvo z dopisom z dne 10. oktobra t. l. št. 34418. V vseh občinah se bode pobirala torej

užitina na vino, mošt in meso tudi l. 1907 brezplačno od finančnih organov. Glede pobiranja davčin na pivo opozarjajo se občinske uprave na okrožnico deželnega odbora z dne 23. oktobra t. l. št. 9585/6.

Brzjavno in telefonsko službo so uvedli na pošti goriškega državnega kolodvora. Tako poroča uradni list „Osservatore Triestino“.

Tobačnica v Rabatišču št. 4 se odda. Obrniti se je na finančno nadzorstvo v Gorici.

Mladeniča pogrešajo. — Iz Breginja nam poročajo: V četrtek zjutraj, na praznik vseh svetnikov podal se je z bremenom neki 26 letni mladenič iz Breginja čez mejo na Italijansko. Proti večeru sta ga pogrešila 2 njegova tovariša; vse iskanje je bilo zastonj. Dne 5. novembra podalo se ga je iskat 20 vaščanov iz Breginja, ki so do zdaj, t. j. 6. novembra se trudili brezuspešno. Ako je nesrečni mladenič mrtev: „Bog mu bodi milostljiv!“, če je živ, se pa najspomni: „Posvečuj praznik!“

Zahvala. — „Slov. politično in gospodarsko za kobariški okraj“ se lepo zahvali občinskemu svetu v Kobaridu, ker je prepustil brezplačno preteklo nedeljo lepo dvorano v občinskem domu za shod.

Na Vrsnem — razsaja že cel mesec med otroci bolezen — „oslovski kašelj“ — in je radi tega šola zaprta; ravno tako tudi v Krnu ni šolskega pouka radi imenovane holecni.

Volitev občinskega starešinsva je bila pretekli mesec v libušenjskem županstvu. Volitev se je vršila lepo in mirno, da že zdavnaj ne tako — pa tudi pravično, ker je vsaka vas dobila primerno število starešin. Vendar, kakor se sliši, je vložil nekdo rekurz proti volitvi, ker se je vršila volitev predno je preteklo polnih 8 dni po razglasitvi. Ker to ni prav nič vplivalo na volitve, upamo, da c. kr. namestništvo radi te malenkosti ne bo razveljavilo volitev. Ali bodo pričeli tudi na Libušnjem po „bukovsko“?

Soča — je zadnje dni vsled deževja tako narasla, da Kamenci že več dni ne morejo prevažati čez. To se zgodi vsako leto parkrat. Kako potreben bi bil most, — posebno, ker imajo Kamenci skoraj polovico zemljišče na desnem bregu Soče.

Ponočnjaki zgradili so v nedeljo dne 28. pr. m. po polnoči na treh krajih ceste, ki pelje iz Smasti na Libušnje. Kako lahko bi se bila pripetila velika nesreča! Žandarmerija jim je baje za petami. Vsemu temu je vzrok pijača — posebno pa to, da se ne drži policijska posebnost, da se ne drži policijska ura. V libušenjskem županstvu je sedaj 12 gostiln pa 1500 duš, torej pride skoraj na vsakih 100 duš ena gostilna — ni čuda, da se gode nerednosti — in vendar prosijo sedaj nekdo še za trinajsto gostilno. Občinsko starešinstvo je prošnjo odbilo — menda vendar c. kr. okr. glavarstvo gostilne ne bo dovolilo.

Novo stano je dobil zvonik v Kobaridu po prizadevanju preč. gosp. dekana; streha je krasna, s škrljiti kriti, in prav velikomestno kraljuje v trgu.

Na Libušnjem — prekrili so cerkveno streho z etrnom, kakor so krite strehe železniških poslopij — vse to se je napravilo brez naklade z darovi duhovnanov. Naj bi se duhovnjani potrudili, da tudi zvoniku napravijo primerno streho, kajti libušenjski zvonik se vidi kaj lepo iz doline, pa ima sedaj streho, kakor kaka stara grajšina. Kako lepo bi bilo, če bi imel zvonik streho podobno kobariškemu zvoniku. Na noge Libušenjell

Občinsko zemljišče — so razdelili na Trnovem pri Kobaridu. Vprašanje v delitvi vleklo se je nad deset let, in še sedaj so baje vstrelili velikega kozla; že pred leti so namreč napravili pravilno pogodbo za delitev z nekim zemljemercem — sedaj so pa delo oddali drugemu, ne da bi prvo pogodbo razveljavili. Če hoče prvi zemljemerec jim sedaj delati sitnosti, jim lahko velike napravi. Moško pač niso ravnali.

Iz baške doline. — Odkar teče železnica, je pri nas zelo veselo. Tujci, ki so bili tu, so že odšli, le tupatam išče še kateri izgubljenega srca in deloma tudi izgubljene pameti; marsikdo si je namreč tu izbral nevesto. — Draginja je taka, da žel. delavec z borno plačo ne more izhajati. — Vreme je grozno slabo. Tudi sneg je že pogledal doli čez Črno prst proti Hadajužni in Grahovemu. Pobelil je vse in ostal dva dni, čeravno ga je solnce možno grelo.

Blazna ženska obesi a svojega otroka in sebe. — V Celovcu je 33 letna tobačna delavka Ivanka Scherzinger 5. l. t. m. okolu 11. ure dopoldne, v sta-

novanju pri Sv. Petru obesila svojega triletnega sinčka Otona in potem še sama sebe. Po izpovedbi njene matere je bila imenovana že izza otročjih let vedno bolj otožna. To stanje se ji je pa še bolj poslabšalo, ko jo je neki huzarski četovodja, s katerim je imela razmerje, pred enira letom za vedno zapustil. Bila je že tudi v norišnici ter je bila 4. t. m. kot ozdravljena iz blaznice odpuščena. Usodnega dne so sosedje slišali, kako da je imenovana zabijala žebelj v steno, kamor je potem sinčka in sebe obesila. Slišali so tudi otroka govoriti, kako je mater prosil, da naj nikar tega ne stori. Nobeden pa ni slutil, da se boče kaj hudega pripetilo. Pri njej so našli tudi eno pismo, katero so oddali vsled vsebine državnemu pravdnistvu. Nesrečnica je obesila najprvo svojega otroka, katerega je, ko je bil mrtev snela in na posteljo položila, potem pa na ravno tisto vrstico in kljuko sama sebe obesila.

Hrvaški krščanski socialci. — Te dni se je v Zagrebu ustanovila hrvaška krščansko-socialna stranka.

Književnost in umetnost.

Kubelik v Gorici. — Premala je bila v četrtek zvečer sicer velika dvorana „Hotela Central“, da bi mogla vase sprejeti vse, ki so prišli poslušat velikega mojstra na gosli drugega Paganinija, Jana Kubelika. Burno ovacijo mu je priredilo občinstvo, ko je nastopil. Takoj pa je nastala sveta tišina, ko se je slavni mojster postavil, da zaigra. Igral je silno težavno Bruchovo fantazijo z občudovanja vredno lahkoto; istotako je naravnost nedosežno igral divjo tarantelo Wienovskega. Po burnem odobravanju je dodal izven programa še Schumannov sladki „Senj“. Višek občudovanja pa je dosegel, ko je igral Paganinijev „Ples čarovnic“ s tako mirnostjo in hladnokrvnostjo, a vendar takim občutkom in vtisom, da si očarano občinstvo ni upalo niti dihati. Po dolgotrajnem aplavzu je dodal še Huberjevo romanco „Zefir“, v kateri je krasno posnemal glasove slavčka. V presledkih je igral na klavir pianist Edvard Goll, Kubelika pa je spremljal na glasovirju prof. Schvab.

Missa in honorem St. Caeciliae zložil Franc Kimovec.

Bolj poredkoma se pri nas izdajajo večja glasbena dela kakor n. pr. latinske maše, zato so naši organisti in pevovodje prisiljeni segati po nemških mašah žalibog, da večkrat ne vzamejo najboljših.

V oceni maše stoji: „Kurze und sehr leichte Messe“. „ha!“ si misli organist, „ta bo za nas!“ Naroči in dobi v roke dolgočasno stvar, ki zraven tega tudi nikakor ni lahka. In koliko škodujejo take skladbe cecilijanskim težnjam!

Mnogi poslušajo tako mašo, (ki se večkrat tudi jako slabo in prepočasi iz-

vaja) in si misli, „ja, če je to cecilijansko, potem pa je res mižerija“. Žalibog, da je prišlo pri nas tako daleč, da pomeni cecilijansko isto kar dolgočasno. In vendar ni tako! Cecilijanske skladbe morajo biti sicer resne, kakor se spodobi za cerkev, a morajo biti tudi živahne, krepke in melodijozne. Rečem še enkrat, melodijozne! Proč z onimi dolgočasnimi skladbami brez melodije in brez duše! Našemu ljudstvu ne zadostuje samo pravilna harmonija — ampak naše ljudstvo zahteva melodijo, in pri skladbah brez izrazite, lepe melodije se ljudstvo dolgočasi — dolgočas pa včinkuje kakor mrzla slana na vsako pobožnost. Torej proč z dolgočasnimi skladbami á la Molitarjeva Missa in honor. St. Fidelis a Sigmuringa Martyris“ etc.! Ta maša je cecilijanstvu veliko škodovala. Rabili so je nekdanj kot nekaj uzor cecilijanskih maš!

Ljudstvo mora pri sveti daritvi sedelovati, zato naj se ob navađnih nedeljah pojejo na koru take pesmi, da se jih ljudstvo kmalo priuči in da ljudje tudi po cerkvi pojejo. Take pesmi se dobijo v Spindlerjevi „Pesmarici“ in v P. A. Hribarjevi „Slava Brezmadežni“. Ob praznikih, ko je peta latinska maša, pa naj se proizvajajo skladbe v ljudskem duhu, da jih bo ljudstvo razumelo. Toda takih maš, lepih in lahkih, takih je malo. Schweitzer nam jih je nekaj podal, njegove Kind-Jesu in Schutzengel-Messe so sploh znano; bolj moderne, a lepše in melodijoznejše so Vincenc Gollerjeve skladbe. V izborni P. H. Sattnerjevi zbirki „Slava Jezusu“ ste dve Gollerjevi skladbi namreč št. 17. in št. 41. Iz teh dveh skladb se lahko spozna v kakšnem duhu piše Goller.

Pa tudi mi Slovenci imamo skladbe, ki se lahko merijo z nemškimi proizvodi. Taka skladba je Kimovčeva „Missa in honorem St. Caeciliae“. To je krepka, duhovita skladba, pisana v bolj modernem slogu, a ob enem tako prijazna in melodijozna, da se mora prikupiti našemu ljudstvu. Kyrie ima krasno melodijo v $\frac{3}{4}$ taktu; ta melodija je popolnoma v narodnem tonu — a nikjer trivijalna. Tudi najšibkejši pevski zbor se je lahko loti in zadovoljen bo z uspehom.

Ta maša se lahko poje enoglasno, dvoglasno, troglasno (sopr. alt in bas) in četveroglasno seveda se spremljevanjem orgelj. Na tretji strani v 4. taktu mora stati v altu „gis“ in sicer cela nota. To skladbo vsem zborom prav toplo priporočamo. Maša je pisana za mešan zbor in stane: partitura 1'80 K, glasovi á 70 h. Dobiva se pri skladatelju v Alojzijevišču v Ljubljani ali pa v Katoliški bukvarni.

Društva.

Društvo vojaških veteranov za Goriško-Gradiščansko poslalo je županstvu v Karlovcu sliko spominske plo-

šče, katero je postavilo majorju baronu Füllerju v Rubijah. Poglavarstvo slob. i kr. grada Karlovca zahvalilo se je na poslanih slikah v dopisu na društveno predsedništvo z dne 2. t. m. pod št. 13.885 nastopno:

„Podpisano gradsko poglavarstvo časti se slavnemu predsedništvu izraziti ovime srdačno hvala za pripisanje spomen slika odkriću spomenika Karlovčanina četnika Maksimiliana Füllera viteza vojničkog reda Marije Terczije, koje će slike biti liepim spomenom na junačkog sina našega grada.

Preugodno se dojmio ovoga poglavarstva i sadržaj velecjenjoga dopisa od 28. listopada o. g. toga slavnoga predsedništva, u kojem se toplim osjećajem spominje i junak našega grada kao i naš hrvatski narod, pa ovo poglavarstvo uzvraća tu nježnu pažnju toga dičnoga vojno-veteranskoga društva izrazom osobite zahvale i visokog štovanja, koje ostaje trajno i dubsko osjećano koli spram hvaljenoga društva, toli spram odličnoga predsedništva.

Gradski načelnik:
Dr. Banjavčić.

Narodna Čitalnica v Bovecu priredi vrsto predavanj, ki se začno v soboto 17. t. m. ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih ter se nadaljujejo naslednje soboto ob tistej uri. Predaval bo predsednik dr. Al. Kraigher „O nalezljivih boleznih in njih provzročiteljih“. Odbor se nadeja najobilnejše udeležbe.

Vabilo k 19. občenemu zboru „podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaju“, ki boče dne 14. novembra t. l. v dvorani „Slovenske Besede“ na Dunaju, 1., Drachengasse 31. nadstropje. Začetek ob šestih zvečer. Dnevni red: 1. Nagovor g. predsednika; 2. poročilo g. tajnika; 3. poročilo g. blagajnika; 4. poročilo gg. preglednikov; 5. volitve; 6. služajnosti. Odbor.

Tamburaško pevsko društvo „Svoboda“ v Renčah priredi 18. t. m. žaligr „Mlinar in njegova hči“. Režijo je prevzel g. Štoka iz Trsta.

Gospodarske drobtine.

Bakreni rudnik na Slovenskem. — Neka slovenska družba se je začela zanimati za opuščeni rudnik v pogorju okoli Cerkena na Goriškem. Glavni vzrok, da se je tedanji rudnik opustil, so bile takratne odvozne, oziroma dovodne težave, kakor tudi nepopolno izčrpavanje rude.

Sedaj so se vse te težave odstranile, oziroma zmanjšale in omenjena družba se je z vso resnostjo poprijela dela, da prične izčrpavati domače zaklade.

Blago najboljše vrste. Zaloga velika.

„Kroj. zadruga“

v Gorici,
Via Signori št. 7

Za jesenski-zimski čas

so ravnokar došle razne v velikanski izbori

krasne novosti

modnega blaga,

kakor modne volne, flanel, forštajne, sukno za moške in dijaške obleke, svile za bluze, salonske preproge, zavese, odeje, šivane koverte (Steppdecken), žime, volne in perje za postelje itd.

Perilo

za

opremenevesti

kakor tudi

za hôtele, restavracije, za zavode itd.

Rumberško, belgijsko in švicarsko platno, bombaževine, chiffon, creton, namizni prtji, serviette, brisalke, žepni robci po

tovarniških cenah.

Cene stalne.

Postrežba

poštена.

P. n.

Dovoljujem se vas prositi, da nas o potrebi počastite z Vašim cenj. obiskom in si ogledate vse naše novosti, ali pa blagovolite naročiti vzorce kater egakoli blaga, koje Vam pošljemo radovoljno franko na dom, da se prepričate o naši zares bogati zalogi in izberi, ki se lahko meri z vsako, tudi najmodernejšo trgovino te stroke.

Nadejaje se bagohtnega upoštevanja naše prošnje, biježimo s spoštovanjem

Teod. Hribar.

Blago sveže. Konkurenca izključena.

Vellkanske povodnji so, kakor poročajo, na Furlanskem, v severni Italiji, v južni Franciji in na Angleškem.

Dovtipni sultan. — Turški sultan Abdul Hamid ve prav dobro, da je mnogo njegovih visokih državnikov ravnotako lakomnih kakor nespodobnih; ker pa po turškem pregovoru ne more psu zrvnati krivih nog, zadovoljuje se sultan s tem, da spušča v odlične roparje pšico svojega sarkazma. Veliki vezir je privedil sijajen obed, h kateremu je povabil tudi nekatere častnike iz sultanove telesne garde. Eden teh gostov je pripovedoval drugi dan sultanu o čudežih, ki jih je delal neki derviš po obedu pri vezirju ter vprašal sultana: „Ali se vam zdi verjetno, Veličanstvo, da je derviš požrl več srebrnih žlic.“ — „In se vam zdi tako čudno?“ je odgovoril sultan. „Kaj bi še rekli o ministru moje mornarice Hasan paši, ki je mirnega obraza požrl cele oklopnice?“ Bilo je to takrat splošno znano, da je minister za nove vojne ladje določeni denar porabil za svoj harem. — Nekoč je sultan odposlal višjega častnika svoje vojne mornarice z vojno ladjo na otok Malto, da pozdravi v sultanovem imenu angleško brodogradnjo. Nesposobni častnik je brodil cele tedne brezuspešno po morju, ne da bi bil našel otok. Končno se je vrnil v Carigrad, se prijavil pri sultanu ter mu poročal mirnodušno: „Veličanstvo, vse govoriče o Malti so najbrže slab dovtip; otoka z imenom Malta sploh ni na svetu.“ Sultan je odgovoril smeje: „Sedaj šele razumem, zakaj bi se bili Angleži tako radi polastili Cipra, ko Malte sploh nimajo.“

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Hiša ob glavni cesti v goriški okolici z obzidanim dvoriščem, primerna za trgovino, kmetijo ali za veliko zalogo je na

prodaj.
Več se izve pri našem upravnistvu.

Med. univ.
Dr. Ant. Breclj
prakt. zdravnik in specialist za otroške bolezni v Gorici
stanuje in ordinuje od 1. novembra naprej v
Gosposki ulici št. 4. (tik Monta).

Anton Ivanov Pečenko
Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; pizenjskega piva »prazdroj« iz sloveče češke »Mešanske pivovarne«, in domačega žganja I. vrste v steklenicah, kojega pristnost se jamči.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrške države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postržba poštena in točna. M M M M M

Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec

v Podgori, na ogln novega železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z **opeko**, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnic itd.

Novost! Velik učinek!

Briljantno božično drevesce z zvončkljanjem s 6 pozlačeni angelji, 30 cm visoki. — Celo božično drevesce trdno. — Garantira se za izborno delovanje.

Najlepši in najnovejši kinč božičnega drevesca

ki ne bi smel manjkati v nobeni katoliški rodbini.

V gorkem zraku, ki ga segrejejo 3 sveče se vrtilo kolo, na katerem so vtrjene kroglice, ki udarjajo na tri zvončke, ki provzročijo lepo božično zvonjenje.

Cene v kartonu z navodilom uporabe franko proti predplačilu 1 komad

K 1.50

3 kom. K 4, 6 kom. K 7.50, 12 kom. K 13.50

Po poštnem povzetju 20 v več.

Abo ne vgaja so vrne denar.

Naroča se pravočasno pri

HANNS KONRAD

Prva tovarna ur Most (Brüx) šte. 2051 (Češko)

Na zahtevo razpošiljam zastoj in franko 200 strani obsegajoč cenik s 3000 podobami.

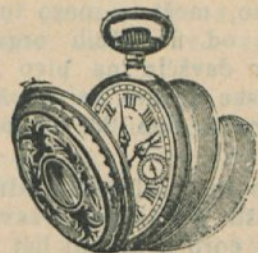
MARIJA DRAŠČEK
ALOJZ KRIZNIČ
POROČENA.

OPČINA 7. NOVEMBRA 1906 KANAL

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šolskega doma“.

Anton Kuštrin,
trgovec v Gorici
Gosposka ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko, Petrolej v zaboju, Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljiveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Najnovejša iznajdba novega stoletja.

Samo 2 gld. 55 kr velja

ravnokar iznajdena nikel rem. žepna ura z znamko System-Roskopf Pat, ki teče 36 ur, z minutnim kazalom, bliščeca, lepa in natančno idoča s 3-letno garancijo. (Eleg. urna verižica in 5 nakitov se zastoj pridene).

Ako ura ne ugaja, se denar vrne in je vsak rizik izključen. Pošilja se le proti povzetju, ali naprej poslanemu denarju.

M. J. Holzer's Wwe
Marie Holzer

Uhren und Goldwaren-Fabriks-Niederlage en gross, Krakau Oest. Dietelsg. 73, St. Sebastiangasse 26.

Zalagatelj c. kr. državnih uradnikov. Ilustroval cenik ur in zlatnine gratis. Zastopniki se iščejo. Slične anocene so ponarejene.

Pri naročitvi 10 žepnih ur se pošlje 1 gratis.

Pri naročitvi 10 žepnih ur se pošlje 1 gratis.

C. kr. notar

Dr. Feliks pl. Fabris

v Tolminu

otvori pisarno 3. novembra t. l.

Centralna posojilnica

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905
na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905
na menice po 5 1/2%, na vknjižbo po 5%

z 1/8% upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

Štev. 3284

Op.

Razglas.

Naznanja se, da

javna dražba

zastavil I. in II. četrtrleta 1905, t. j. mesecev

januarja, februarja, marca, aprila, maja in junija istega leta
začne

v ponedeljek, 3. decembra 1906

ter se bo nadaljevala naslednje delavnike in sicer četrte, sobote in ponedeljke od 9. ure zjutraj do 1 popoldne.

Ravnateljstvo zastavljalnice.

V Gorici, 29. oktobra 1906,

Dobro si zapomni podobo in ime

„Ottoman“ (smodčični papir in ovitki)

ker s ponarejanjem se hoče konsumenta le zapeljati.

